

ИЗДАНИЕ ОТ 1900 ГОДИНА

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХХ, БРОЙ 8

СОФИЯ, 15-30 АПРИЛ 2011 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

ПАТРИАРШЕКО И СИНОДАЛНО ПАСХАЛНО ПОСЛАНИЕ

„Всякога благославяйки Господа, нека възпяваме Неговото Възкресение: защото Той, като претърпя разпятие, със смърт смъртта разруши.“
Из Пасхалните часове

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Изключително във възкръсналият Господ чеда на светата ни Църква,

Отново на Пасха и Църквата люлка! Животът тържествена, а смъртта е оубедна! Отново ни завина вълна от оубави радост, за изриването на която думите не достигат, но която всички верни чувстват в сърцата си, утрито на Христо-вото Възкресение! Христос воскрес!

Дни и години, столетия и хилядолетия отминават, а нищо не може да помрачи радостта от Възкресението. Нищо не може да заглуши нечуваната вест за възкръсналият Господ, Словото на Отца, Който прирече човешка плът и се оубоди на нас, за да ни спаси от греха и да ни дарува живот вечен. Сменил се спомн, радвал се и смъртал везвемозни нововъзник учения, повдигнал се и изчезнал всевъзможни „учители“ и „спасители“, а веста за Христовото Възкресение все така продължава да пленява сърца и умове.

Да напомня на нас, верните на обещанието, че ни е приготвил дом на небеса-та, и Църквото на Отца, Който изпрати Своя единороден Син, щото „всякога, който върва в Него, да не погине, а да има живот вечен“ (Йоан. 3:16). И ето че година след година, Пасха след Пасха, най-неискусумото и чудно събитие от богочовешката история остава в центъра на вярата, надеждата и любовта на милиони, нови и нови Христови ученици и свидетели, ето че и днес, две милковедни по-късно, Господ всеквдишно прибавил на Църквата Си тълпица, която се спасяват (Дейт. 2:47). И никакви прератности, никакви житейски бури, нито цялата суета на този свят могат да заличат от съзнанието на милионите верни веста за Христа Исуса – разпятият и възкръсналият „а трети ден според Писанията“. А какво по-достоверно свидетелство за истинността на нашата вяра и на нашата надежда!

„Него имаше живот, и животът беше съставената на човешкост“ (Йоан. 1:14). Така ние богочуднолюбивите свидетелстват и в тези две думи – *живот и светлина* – се съдържа всичко онова, за което най-много са копелил погнатиелен в безна-

деждността на мрака и смъртта наши предци. Тъкмо животът и светлината си изпсували най-много на хората – сътворени по Божия образ, призвани към богоуубодобяване и вечен живот, но оказали се, поради непослушанието на един човек, подвластни на тленното и смъртта. И ето че при тях идва Смилят Живот: „Аз съм слъбват на живота; който дожда да при Мене, няма да огадне; и който върва в Мене, няма да ожадне никога“ (Йоан. 6:35). Ето че Божият Син, очакванит Месия възвезтава благоирвнатата Господия година: „Аз дойдох, за да дам живот, и да дам в изобилние“ (Йоан. 10:10). Смилюто чувстват и Неговите ученици, когато Го питат: „Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи за вечен живот“ (Йоан. 6:68). И възврат неотгълно след Него, защото „никога човек не е говорел тъй, както Тво Човек“ (Йоан. 7:46). А думите Му се оказала истинни, защото ето – „Възкръсна Христос и паднах демоните! Възкръсна Христос и се радвал ангелите! Възкръсна Христос и нито един мъртъв няма в гроба!“ (Св. Йоан Златоуст, Похвало слово за Пасха). Затова и ние ние днес възкликнем, заедно с апостола: „Радвайте се винаги в Господи, и пак ние кажа: радвайте се“ (Филип. 4:4).

Този именно радост – радостта от възвесието от гроба живи у трото на Пасха – се неизменит отговор на Църквата на унинието, скептицизма и отчаянието, които, узи, често изместват и нашата вяра, и нашата надежда. Радостта от Възкресението е свързана с нашата представа, когато вместо от духовното се увеличават по земното и преходното, а забравяме, че ние е приготвил дом на небеса-та. Когато търсим човешката правда, а пренебрежаваме воната Божия правда. Когато се стремим да подобрим и поизменим тукшания живот, а издем за блястелици. Когато забравяме думите на Спасителя: „Аз съм възкресението и животът; който върва в Мене, и да умре, ще оживее“ (Йоан. 11:25).

Днес, възлюбени, християнският свят празнува празника на живота, празника на светлината! Днес всички ние, верни, които заедно със Спасителя се погребвахме чрез кръщенето в смъртта, та, както Христос възкръсна от мъртвите чрез слабата на Отца, тъй и ние да ходим в обновеи живот“ (Рим. 6:4), тържествуваме и любуваме. Защото, да, Христос вонистну възкресе! Възкръсна от мър-

тви и за умерите страна начматка“ (1 Кор. 15:20). Защото добре знаем, че „както в Адама всички умира-т, тъй и в Христа всички ще оживее“ (1 Кор. 15:22). Защо за това е възкръсналият у трото на Пасха Исус Христос – Смилят Божий, Словото на Отца, нашит Господ, Изкупител и Спасител. Смилят Този, Който ни примыри с небото и повторно отвори за нас вратите на райското блаженство! Нему да бъдат вонки слава, чещта и поклонението, заедно с безначалния Му Отец и пресветия, бляд и животориц Негов Дух!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

В дена на Христовото Възкресение отечески поздравяваме всички верни чеда на светата ни Православна църква – в пределте на Родната и извън нея – с пожелание за духовно и телесно здравие, изобилние от пасхална радост и благопрееупяване в делото на покръщението на Христа, Който е нашата Пасха. Амин!

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД
↑ МАКСИМ
ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ
И МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД

- ↑ Врачански митрополит КАЛИНИК
- ↑ Сливненски митрополит ИОАННИК
- ↑ Видински митрополит ДОМЕТИАН
- ↑ Варненски и Великопреславски митрополит ГВРИЛ
- ↑ Ню Сащ, Бялаща и Австралийски митрополит ИОСИФ
- ↑ Западно- и Средноевропейски митрополит СИМЕОН
- ↑ Белокотворски митрополит ГРИГОРИЙ
- ↑ Русенски митрополит НЕОФИТ
- ↑ Неврокопски митрополит НАТАНАИЛ
- ↑ Плевенски митрополит ИПАТИЙ
- ↑ Старозагорски митрополит ГАЛАКТИОН
- ↑ Ловчански митрополит ГАВРИЛ
- ↑ Пловдивски митрополит НИКОЛАЙ
- ↑ Доростолски митрополит АМВРОСИЙ

ТЕМА НА БРОЯ:

**БЛАГОДАТНИЯТ ОГЪН
НА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО**

Стр. 5, 6, 8

ИКОНА

**Възкресение
Христово**

Св. Гора, XIX в.

Стр. 4

АМВОН

Статв. ик. Димитър ЙОРДАНОВ
Рагостта от вярата

Стр. 4-5

ПРАЗНИЧНАТА ТРАПЕЗА

Великденски козунак

Стр. 6

ИСТОРИЯ

Прот. Емиа ПАРАМИНОВ

**Празникът Свети петък –
Живоприемни източник**

Стр. 7

ХРОНИКА

България

Министър-председателят се срещна с патриарх Максим и Св. Синод на БПЦ

На 14 април Негово Светейшество Българският патриарх Максим в честна мисия на Св. Синод на Българската православна църква пресека границите на Република България. Патриархът е придружаван от епископи в Виенна събрание и с делова оперативна група обсъдени законодателни, стопанско-административни и образователни въпроси, които се явяват пресечна точка между

държавата и отговорността на църквата.

Срещата завърши с изразяване на положителната воля от страна на министър-председателя за бъдещо сътрудничество между изпълнителната власт и Църквата във всички сфери, което да бъде в полза на българското общество.

Българска патриаршия

Визита на митрополит Кирил в Казахстан

На 6 април, предприетелен от Благословение на Преподобния Кирил (по стар стил), Варненският и Великопреславски митрополит Кирил в делегация от Варненска и Великотърновска митрополитски посети по покана на Негово

с ръководството и персонала на дипломатически корпус.

Вечерта, в намерение на ирландия Благословение, митрополит Кирил и епископ Каскелски Генадий, в съслужение с духовенството от храмове в Астана от епископ Сергей (Карамин). После посетиха основния православен храм на страната – Успенският катедрален храм, наречен на името на св. Серафим Саровски, женски манастир в близост до вилата на Божията Майка „Владимирски-ногийски“ и светските забележителности на столицата.

По време на посещение-митрополит Кирил се срещна с председателя на Комитета по религиозните въпроси в Министерството на културата на Република Казахстан г-н А. Д. Досжан, заместник-председателя на Асамблеята на народа (На-

родното събрание – консултативен орган към президентата на Република Казахстан) г-н Е. Л. Тугжанов. В Българско посещение – напани и кръст, както и икона на новопочиналите и новопочиналите за прилика митрополит Александър подари на посетителите от България знаците на епископското достойнство в Република Казахстан се състои серия на делегацията от Варна

на за вярата в Казахстан.

За принос в укрепяване и развитието на отношенията между Митрополитската област на РПЦ в Република Казахстан и Варненската и Великопреславската митрополитски на БПЦ Негово Високопреосвященство Александър награди митрополит Кирил с орден „Св. виек Теодор Стратилат“ в грамота.

Митрополит Кирил се завърна с още подарък от полотноцвети си пътуване в Казахстан: орден „100 от Преславие на българите в Казахстан“, юбилейна монета „150 г. от построението на първия храм на Астанинската и Казахстанската митрополитски“, картини „Руксинет сър“ – рисуван от Владимир Шербаков, и символа на град Алматы – зълба.

Варненска и Великопреславска митрополитска

настрия, протойерей Николай Цурев и дякон Петър Свободенков на българите в Казахстан“.

В края на богослужбата св. Йоанн Благодари на сферата на, именуемата Филотел се състезието на манастира за многогодушен, който са положили за обновяването и с многолетствие им пожела много и благодатен години.

Софийска митрополитска

Обновление на храма в Клуцурската св. обител

В съботен ден, 9 април, на петата седмица на Великото се явява обноваването на сбирния храм, посветен на пророка Исаия, в Клуцурската св. обител над гр. Бялово. Манастирският храм е изцяло обновен. Западната му част е разширена и е посветен нов дървесен иконостас с нови отгари и икони. Зографът Александър Пенчев е възстановил ико-

носта, протойерей Николай Цурев и дякон Петър Свободенков на българите в Казахстан“.

В края на богослужбата св. Йоанн Благодари на сферата на, именуемата Филотел се състезието на манастира за многогодушен, който са положили за обновяването и с многолетствие им пожела много и благодатен години.

Софийска митрополитска

Монашеско постржие в Чекотинската манастир

Дали е големо монашеско постржие? Отговорът на този въпрос е однозначен: Вярно, когато в нашата страна и особено сред манастирските хора не се гледа сръдливо на вярата, когато Православие се възмуща от възмуща повече като традиционна дейност, която колкото колкото жива и действителна, е, наистина големо събитие, когато родната ни Църква придобива нов могок. Защото монашеската инициация е ангелска институция.

На 9 април в Чекотинската манастир Негово Високопреосвященство Ловчанският митрополит Гавриил извърши чина на постржанията в манастирския манастир на постржанията в Дилово.

Тошко Дилово повече от четири години живее в Чекотинската манастир, на който следва в четири манастира. Това инициация е духовно тържество не само за спартията, а и за цялата ни Църква.

Първо могок получи Чекотинският манастир в близост до отек Манастир, а на 13 април Ловчанският митрополит Гавриил пос-

тричати дотогоящи послушания от Варненската манастир.

Монахи Елисавета Йоаннана и Анастасия Елисавета Йоаннана са на една от новороснените манастири от Новоселската манастир: монахини Анастасия и Телестина.

Варненският митрополит Гавриил посещаваше свещи представителки от Варненската манастир по предложение на именуемата на Варненската св. обител на монахиня Мария бе дадено името на св. Мария Магдалена, чието име с носела и духовната майка на митрополит Гавриил – схигомену Мария (Дохторова).

Дългогодишните ипнивания на сестрите в манастира не само че в мига си са ги разкопавали. И желанието им да се посетят изцяло на Бог, но напротив, сякаш са уве-

клет на СУ „Св. Климент Охридски“ с магистърска степен през 2010 г., същата година е инициация на послушание в гръцкия манастир със светогорски устава „Парадизиот“ в Св. Дух. Уставът удряше могок и във вярата още повече удряше.

И така иже манастир, когато Тошко Дилово стана могок Михаил. Това име му е дадено от неговия духовен старец и той до последния могок не го е мнил.

Монах Михаил следва, че и избрал, и след път в живота, по негова пък този път е най-благотелен, и още, че най-чистивите могок му гласни са тези, предизвикани от манастира.

Да пожелаем на Негово преосвященство монах Михаил Божието водителство и много духовни сили в подражанието на ангелското добротен могок.

Ловчанска митрополитска

Четири постржания във Врачанския манастир

„Духовно тържество“ нарече постржанията на четири манастири във Врачанския манастир „Св. Христовер мчешник“ Неврокопският митрополит Натанаил.

Само в рамките на няколко дни Ловчанска спария се съблъ с пет нови манастири – в близост до четири манастира. Това инициация е духовно тържество не само за спартията, а и за цялата ни Църква.

Първо могок получи Чекотинският манастир в близост до отек Манастир, а на 13 април Ловчанският митрополит Гавриил пос-

тричати дотогоящи послушания от Варненската манастир.

Монахи Елисавета Йоаннана и Анастасия Елисавета Йоаннана са на една от новороснените манастири от Новоселската манастир: монахини Анастасия и Телестина.

Варненският митрополит Гавриил посещаваше свещи представителки от Варненската манастир по предложение на именуемата на Варненската св. обител на монахиня Мария бе дадено името на св. Мария Магдалена, чието име с носела и духовната майка на митрополит Гавриил – схигомену Мария (Дохторова).

Дългогодишните ипнивания на сестрите в манастира не само че в мига си са ги разкопавали. И желанието им да се посетят изцяло на Бог, но напротив, сякаш са уве-

клет на СУ „Св. Климент Охридски“ с магистърска степен през 2010 г., същата година е инициация на послушание в гръцкия манастир със светогорски устава „Парадизиот“ в Св. Дух. Уставът удряше могок и във вярата още повече удряше.

И така иже манастир, когато Тошко Дилово стана могок Михаил. Това име му е дадено от неговия духовен старец и той до последния могок не го е мнил.

Монах Михаил следва, че и избрал, и след път в живота, по негова пък този път е най-благотелен, и още, че най-чистивите могок му гласни са тези, предизвикани от манастира.

Да пожелаем на Негово преосвященство монах Михаил Божието водителство и много духовни сили в подражанието на ангелското добротен могок.

Ловчанска митрополитска

Натанаил, който е посетил в манастира по предложение на именуемата на Варненската св. обител на монахиня Мария бе дадено името на св. Мария Магдалена, чието име с носела и духовната майка на митрополит Гавриил – схигомену Мария (Дохторова).

Дългогодишните ипнивания на сестрите в манастира не само че в мига си са ги разкопавали. И желанието им да се посетят изцяло на Бог, но напротив, сякаш са уве-

клет на СУ „Св. Климент Охридски“ с магистърска степен през 2010 г., същата година е инициация на послушание в гръцкия манастир със светогорски устава „Парадизиот“ в Св. Дух. Уставът удряше могок и във вярата още повече удряше.

И така иже манастир, когато Тошко Дилово стана могок Михаил. Това име му е дадено от неговия духовен старец и той до последния могок не го е мнил.

Монах Михаил следва, че и избрал, и след път в живота, по негова пък този път е най-благотелен, и още, че най-чистивите могок му гласни са тези, предизвикани от манастира.

Да пожелаем на Негово преосвященство монах Михаил Божието водителство и много духовни сили в подражанието на ангелското добротен могок.

Ловчанска митрополитска

Архирейски богослужение в с. Бабово

На 10 април – Пета неделна на Великия пост, Негово Преосвященство Мемфрийският епископ Йовак, иерарх на Русенския митрополит, отслужи архиерейски богослужение в храм „Света Троица“, с. Бабово.

В богослужението взеха участие председателя на храма свещ. Димитров, прот. Михаил Михайлов, свещ. Ивайло Георгиев и протодякон Кирил Синев.

Вярно, че св. Йоанн Благодари св. Йоанн Благодари на сферата на, именуемата Филотел се състезието на манастира за многогодушен, който са положили за обновяването и с многолетствие им пожела много и благодатен години.

След края на проповедта специално многолетствие бе изпозвано в чест на епис-

коп Йовак, иерарх на Русенския митрополит, отслужи архиерейски богослужение в храм „Света Троица“, с. Бабово.

В богослужението взеха участие председателя на храма свещ. Димитров, прот. Михаил Михайлов, свещ. Ивайло Георгиев и протодякон Кирил Синев.

Вярно, че св. Йоанн Благодари св. Йоанн Благодари на сферата на, именуемата Филотел се състезието на манастира за многогодушен, който са положили за обновяването и с многолетствие им пожела много и благодатен години.

Русенска митрополитска

Грозният Светляк петък - Живописните иконостаси на Пресвета Богородица и иконостаят на манастир в Константинопол

Израйзникът Живописните иконостаси, или по-точно Пресвета Богородица - Живописните иконостаси, се отбелязва на Светия петък - първия петък след Възкресение Христово. Свързан е с „обновяването на храма на Пресвета Владчица и Цариград, който се намира във от стените на Цариград, и се нарича „Живописните иконостаси“, или още „Балъкът“. Така е записано в началото на синаксара на празника. Празникът обаче има своята предистория, свързана с чудо, извършено от Богинята Майка през V в. на мястото, където се намира до днес изграден през 1833-1835 г. храм „Живописните иконостаси“.

Ето какво разказва синаксара на празника. Преди още да излезе на императорския двор, бившеят василек Лъв II (1204-1211), разхождайки се по това място, видял един заблудил се човек да брои и да плаче в лака. Спасяващ помолва младия Лъв да му намери вода, да за угощи жаждата, която изпитвал, и той излязъл в гъстата гора, търсейки тук и там вода и като не намерил, върнал се опечален. „Товага чул джеския глас: „Не трабаваше Лъв, тогава на се трудил да търси вода, понеже водата е наблизо“. Ободен от гласа, Лъв подумявал търсещо, като и от него било безрезултатно. И отново се чул гласът: „Императоре Лъв, влез по-навътре в гъстата гора и ще намериш вода, ще вземеш с шепя от мъжката вода и ще угоиши жаждата на слепеца; ще намалеши с качица слепите му очи и всканиа ще поизмениш ком съм, понеже отдавна съм на това място“.

Така е станало. Изпълнено се е само чудното прогаждане на слепеца, но не след дълго време Лъв станал и император. „Този добър и смирен човек, извелен със своите нравствености и мисълордие“, още тогава разположил в гласа и чудото и изпълеността Пречистата Владчица, Майката Божия. След като се изпълнило пророчеството за неговото възкачване на императорския византийски престол, на мястото, където още попернати водата, пос-

Посвещава се на 175-годишнината на старинния храм „Св. Параскева“ („Св. Петка“ - стара в Пловдив, в който храм „от старо време стояше и стаа до днес събор на първия след Великия петък“ (Константин Моравенов)

трои великелен храм. Богинята Майка обещала на император Лъв: „В този храм аз ще изпълнявам молитви на тези, които идват при мен с надежда и непоколебима вяра. И няма да има нищо, което да не преци или да не ми се поучиши - нито въ, нито съвети, пръждокаща лекарско изкуство“ (цит. по Алис-Мери Талбот, „Чудотворни иконостаси на константинополския храм „Животносно иконостаска“, Сб. „Чудотворния икона в Византия и Древен Рус“ (Москва, 1996 г.).

И наистина,

тук ставаха най-различни чудеса

Синаксарът на празника Живописните иконостаси, споменава за чудотворния иконостас (527-565), който се отнася до заръжката на урината, и получава тук изцеление. В знак на благодарност, той изградил първата отора, още по-голяма и по-красива“. Във времето на императорите Василия Македонен и сина му Лъв II Майка станала много чудеса на изпълнение от най-различни болести - безплъдне, червени оточи, червен вървят, кръвоизливи, тежки оточи, ринит, шпер, рак, кожни болести и др.“

Синаксарът предава и разказва за сина василек мъртъв от Тесалия, който починал в кораба на път за Константинопол преди още да стигне до Константинопол. „Преди обаче да излезе, усърдно помолвил моршинте да го откарват в църквата на изора и преди да го погребат, да видят кой протруна му три ведра от водата на изора“. Моршинте изпълнили молбата му и когато „излезли вървят трети, да видят вода, мъртъв изора“.

Сред онези, които тук изпитали помощта на Богинята Майка, били и самият император Лъв Македонен, който страдал от кашлица в едините, съпругата му Теофана и брат му Стефан, страдал от охитна (туберкулоза). Синаксарът посвещава и църквата на светите патрисиери Илия Йерусалимски Милостив и Тарасий Цариградски. А следното чудо показало, че

Пресвета Богородица пребивава на „това място отпая“

и бил над него. След много години при опасност от срутване Майката Божия се явила на събрание в храма бегомоуши и ги предупредила да го напуснат. „Когато и последният човек излязъл, храмът се развалил и срутването станало при едно от земетресенията, които напоследък сериозни поразения на Константинопол през VIII и IX в. За съжаление храмът заедно с манастира при обсадата на Константинопол от българската цар Симеон през 924 г. който изгорил целия комплекс. Вследствие обаче, за четри години той бил възстановен в целия си обхват“.

През 1422 г. при обсадата на Константинопол от суратини Мурад II в двата му била разположил главният шиб на османските турци. Манастирът с храма най-вероятно е унищожил, който през 1547 г. посетил Константинопол, вече като столица на Османската империя. В своите пътни бележки, които не съществуват, той отбелязва, че храмът вече не съществувал, но болните продължавали да посещават Живописните иконостаси.

По чудесен начин именно чрез Живописните иконостаси Богинята Майка ясно и категорично показала, че

истинското богородиство и богородиство изобразяване в само православното

След като през 1204 г. Византия е разгромена от рипарите на IV Кръстоносен поход и столицата на православния свят Константинопол е превърната в център на новосъздаваната на нейно място Латинска империя, „великите и сирмаствени чудеса, които са ставали в този храм (туберкулоза). Синаксарът посвещава и църквата на светите патрисиери Илия Йерусалимски Милостив и Тарасий Цариградски. А следното чудо показало, че

След като през 1204 г. Византия е разгромена от рипарите на IV Кръстоносен поход и столицата на православния свят Константинопол е превърната в център на новосъздаваната на нейно място Латинска империя, „великите и сирмаствени чудеса, които са ставали в този храм (туберкулоза). Синаксарът посвещава и църквата на светите патрисиери Илия Йерусалимски Милостив и Тарасий Цариградски. А следното чудо показало, че

до само аямото, до този момент не е съществувало. Вероятно номинираните храм, който съществувал до днес, е бил основан от патрисиера на Светия петък, и това вероятно събитие влязло в Синаксара.

Трябва да се отбележи обаче, че богородицата възкажала на Пресвета Богородица като Живописните и Живописните иконостаси започва непосредствено след първото чудо в Балък и се е развила след изграждането на храма от император Лъв II и основаването на манастира там. Известно е още и това, че пърният, който нарича Богинята Майка Живописните иконостаси и възкажда това наименование в църковна употреба е преп. Иосиф Песнопиец, живял през IX в.

Във времето на Никифор Калист се появява и завършването

иконографски тип на Пресвета Богородица „Живописните иконостаси“

познат днес в православния свят. Никифор Калист описва храма и в него могоуши на Пресвета Богородица като Живописните иконостаси, без да посочва къде точно е било мястото. И. Моайката е пресъществена като „пълно развитица на образа“ (А.-М. Талбот). Там Богинята Майка е изобразена фронтално и обособено, седнала във фвала и държаша Младенци Христос, богородицата се десе ръце. От фвала дясно вода през два или три отвора и се явила в по-голям биситици въи нея. „Богинята майка е пресъществена като иконостаси, от който се извила Вода - Христос“ (срв. Илия 4: 10, Талбот). Вероятно малко покъсно, след възобновяването на нецелестната сила на Богородицата иконостаси (сам Никифор Калист описва петнадесет нови чудеса, станали при обсадването на имп. Андроник II) иконографите започват да прибавят и образите на болните, черепица от животогласелестната, но и целеза за душе шива.

Създаденият иконографски тип на празника Пресвета Богородица - Живописните иконостаси, в действителност е изобразяване на върхността на иконостаса и патрисиарската фигури и фвала и животворната вода, върху която е изобразена Пресвета Богородица фронтално, с издължата могоуши гласа, а в медялона на гърдите ѝ е Младенец Христос, блясоуши. В лата гора, вляво, императорката и патрисиарската фигури и сирмацованите ѝ иконостаси и духовни джиза изобразяват тържествен иконостас. Този иконографски тип на Живописните иконостаси, заедно с богородицето последование се разпространява много бързо и датирано от 1311 г. (А.-М. Талбот).

В заключение заслужава да бъде посочена и една друга причина за създаване на празника на Пресвета Богородица - Живописните иконостаси със Светия петък. Тя е духовна. Изражая и Непоследици и Староюдейски митрополит Варнава (Гръцка православна църква) в своя проповед на тогавашен ден, възкресение марича Съветски, „отдаване на страдания Разпети петък, когато ме прозира съществува на Богинята майка“ (жк. Лука, 2:35), при вида на нейния невяно страдания Сина“. Затова вървят отреза първия петък след Пасха да бъде празник за възкачване на тази, която роди Живата вода - Христос“ (Илия, 4:10, 14).

Преп. Емил ПЛАХИНОВ

Кратка история на Йерусалимската църква и Божи Гроб

Историята на Йерусалимската църква и поклонението по Светите места започва още през 33 г., веднага след Възкресението и Възнесението на Господоу наши Иисус Христос. Нейни основатели са Христосите апостоли, а за първи неин епископ е избран св. Яков, брат Господен. Всичките провинции апостоли по произход били юдеици. Гамелиец бил и Сам Бозонковец и често освен Йисус Назаревец бил наричан и Йисус Гамуец.

Още по времето на Иисус Христос Гамелия имала няколко правни или релigioзни връзки с Юдея. Била преди всичко една космополитна област, в която процъфтявали изкуствата и търговията. Жителите и били предимно славяни, евреи и палестинци, а епископ – македонист. Заповед и те наричали Гамелия „египетска“. Двата

гва протиположени и напълно различни свята.

През 66 г. с. н. Хр. юдеите биват въстание срещу римляните. Четри години по-късно, през м. април 70 г., римските войски влизаат в Йерусалим, а почти напълно унищожават града. Тъй като заповед биват сричнати всички сгради, между които Йерусалимският храм и първите молитвени построения на християните. Йерусалимският биче не бил заличен от картата на Св. Пала.

ча част от християните.

Пела става новата катедрала на Йерусалимската църква. Църковите и членове в областта минават да сиривци, евреи и палестинци, а евреите са мажорити. Само не първият град, в който християнската вяра нараства изключително много и там първо Христосите умещали биват наречени „християни“, е известната Антиохия – столицата на Селевкиите, намираща се на 400 км северо от Пела.

Пела е зърлат Марк.

Два века по-късно през 313 г. с. н. чрез Константин подгубва Мегадонската ерсия, с която християнството се присъединява към официалните религии на империята. През 326 г. неговата майка – св. Елена, на почти 78-годишна възраст отива в Йерусалим и разкопава многозначителна разкопки, които извличат на бял свят язма на Гозота, Гроба Господен и Честния Кръст Господен.

По заповед на нейния син е издигнат и първият храм на св. Възкресение, в който биват обикновани Гозота и Гробът Господен. Освещаването му се извършва на 13 септември 336 г., тоно 200 г. след забраняването от Пела. Тогава възниква и братството на азиотските отци (на Божкопреступите отци), състоящо се от монаси зърци, сиривци и палестинци.

В началото на VII в. започва една първо наред в постоянни палкования и кланета, извършвани от на-различни нашествияци. През 614 г. зърват и забранят от персийски цар Хозрой II и о 65 хиляди християни са ижкани, а храмът на св. Възкресение – опожарен, заедно с всички църкви и манастири в града.

Тези заповеди, както и възстановяването на Йерусалим са понов Йерусалимската църква да се завърше през 136 г. от Пела в Йерусалим. При това и забранено възнавено зърва на мака и мажорити членове евреи. От този момент нататък Йерусалимската църква приема назвамо Величавицкото зървак, като се обсъжда предимно от зърци. Историкът Евсевию съобщава, че първият епископ на Йерусалим бил връщането и от Пела е зърлат Марк.

върне Честният Кръст. Широ приеман. Честният Кръст преминава под защита на Ираклий. Три зърци по-късно той прави първо-

Приемането на Благодатния огън в ротондата на храма „Св. Възкресение“

жестелено като окончателно победите в Йерусалим през т. нр. Златна порта. През сщата порта нокна е минал Сам Иисус на Невоя Ваия (Цвепената), възкресил осем. И погребно на Невоя, Ираклий извършва императорската си дълга и погребва на рамената си Честния Кръст, измисля пътя до Гозота.

Честният Кръст бил въздигнат на Гозота на 14 септември 630 г.

Седем години по-късно Йерусалим бива забранят от арабите. Халиф Омар-Хатим изгради заповед, чрез която пребади правдолюбивостта на Божки Гроб и всички Свети места за поклонение там на патриарх Софроний.

През 1099 г. е рег на кръстоносците да завършат града, който е разграбен в продължение на 88 години. През сщата година правдолюбивият патриарх бива заменен от алматикси Арменци и всички правци, бунтава ижкването от Гроба Господен преминават в ръцете на франките.

Само че бже изключително събития разгърнат църковното въстание

на алтините: избвърнено голмото закиснение при слагането на благодатния огън през 1100 г. и гняното му нещадно на следващата 1101 година. Тя именно става и причината озавяването на бозосужението да премине отново при православните.

През следващите векове обаче настъпва борба за възвращението и праба нобои Гроб между православни и алтини пророкбава. Последната над-остра криза в 8 отношенията е през 1851 г. Тя преминава на на-

Останките от орената църква в Пела в съвременната на градовете Пела и Антиохия Селев Победител

езика, на които предимно се говорело в областта, били зърци и арамеици (древен сиривски), и много по-рядко евреици и италианци. На практика Гамелия била една напълно египетизирана Палестинска епархия, тъй като след смъртта на Александър Велик в течение на три века се намираща първо под властта на Птоломеите, а после на Селевкиите (332-63 пр. хр.). Жителите и били предимно настрени към Иисуса, за разлика от тези на Юдея, които, както съобщава св. ев. Йоан, били враждебно настрени и търсели побог да Го убият (срв. Йоан. 7:1).

Гамелия и Юдея били

Само че почти три години преди това, неколко о. г. 67. Йерусалимската църква и Христосите умещали са изчезнали зград и така се сгласни. Тези първи християни били преследвани следом от римляните, тождо и от ежесите. Местото, което избрал за убежище, било съседните зграбете на Деметриозарието (Декани) и Перва. Деметриозарието била домята област божо на Гамелия, която се състояла от 10 епископствани зград, основани от Птоломеите и Селевкиите. Сред тях били и зградите, носещи името на родния зград на Александър в Македония – Пела – зград, която приотни по-голяма-

ЗАПЧВА АВОНБРАНЕТО ЗА 2011 Г.

„Църковен вестник“

1 година.....	26,00 лв.
6 месеца.....	13,00 лв.
3 месеца.....	6,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕСА РЕДАКЦИОНТА СЪВ. СИНОД, София – 1000 ул. „Оборвене“ № 4 т.ел. 98756-11, тел. факс 980-30-16 МОЛ. ТАНКА ТОНЧЕСКА ХРИСТОВА e-mail: sinidat@ gmail.com РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Работи не от зърват.

Банковка сметка на Синодално издателство на БПЦ „УинКредит България“ София, ул. „Алфийска“ № 58 IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC кодо: UNCRBG63

Сметте да се извършват с пописки язови или по банковка сметка, в които да е изписан точният адрес и поиндекс код на получателя! „Църковен вестник“ съдържа съдържание и изображения и не бива да се използва за битови нужди.

Анжия ХРИСТОВА
По книгата
„Азур Форт“